

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtnih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obujno izdanje stane: za jeden mesec . f. — 30, javen Avstrija f. 1.40 za tri mesece . f. — 90, za pol leta . f. — 1.80, za vsa leta . f. — 3.60. Na naročbe brez priložene naročnine se ne jemlje ozir. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč. Sobotno večerje izdanje v Trstu 2 nč., v Gorici 4 nč.

EDINOST

Glasi slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifi v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana osmrtnica in javnizhvale, da- maži oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kar nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulica Motine pie- cele št. 3. II. nadst. Odprte reklamacije so proste poštnine.

„V edinosti je moč!“

Našim naročnikom!

Bližamo se koncu leta in mnogo čestitih naših naročnikov je na dolgu z naročnino ne le za zadnje četrtletje, nego tudi za več časa, dá celo za vse leto. Naročniki so jedina naša zaslomba ter je odvisen obstoj in na- predek našega lista od rednega plačevanja naročnine. Prosimo torej vse naše čestite naročnike, ki niso še plačali naročnine do konca leta, naj to prej ko mogoče, a najkasneje do 15. t. m. storé, ker nam je do takrat urediti svoje račune s tiskarno.

Zajedno izrekamo nado, da nam dose- danji naročniki ostanejo zvesti tudi v bodo- čem letu ter da nam pridobé obilo novih naročnikov, da nam bode možno razširiti naš list z novim letom v dnevnik.

Uredništvo. Upravištvo.

Proč s polovičarstvom!

Zabeležili najnovejši vseh italijansko- radikalne gospode — odpoved sv. misijona v cerkvi pri sv. Antonu novem — vzklika vče- rajšnji „L'Indipendente“: In potem go- vore, da kričanje nič ne pomaga! Ta vzklik „Indipendentijev“ nam daje mnogo misliti, kajti: kakor je na vides cinčen in absurden, vendar tiči v njem mnogo res- nice.

Is tega vzklika nam sicer odsevaajo ves cinisem, vaa brezútnost in nebrzdana gospo- doželjnost nasprotne nam laike gospode: mi kričimo in s krikom smagujemo! — to je začetek in konec vse taktičke modrosti nam nasprotne stranke.

Politiške morále bi gotovo ne smeli is- kati v tem vzkliku in dosledno tudi ne v po- stopanju naših političnih nasprotnikov, kajti oni se niti ne brigajo za to, da-li imajo res prav ali ne, da-li ne delajo drugim krivice? Za take pomislake so italijansko-radikalna gospoda gluhi in slepi, ker jim je otrpilo sroo in so postali neobčutni za najprimitiv- nejše osire gledé na političko in narodno „moje in tvoje“. Ves njih nauk in vsa nji- hova načela so kaj jednostavna in kratka: mi umemo kričati, mi smo najbolje organizo- vani za kričanje, ergo: mi imamo prav, naša volja se sgodi!

Kričanje — bodisi po sbornicah ali pa na ulici — je torej najkrepkejši argument po menenju te naše gospode in s tem argumen- lom silijo celo tja, kjer vlada večna pravica, kjer je dom Onemu, ki je prinesel trpečim rodovom luč resnice in pravice — v našo božje hramo.

PODLISTEK.

V spomin petdesetletnice

pesnika Simona Gregorčiča.

Spisala hvalčna učenka.

(Dalje).

Pokojni pesnik „Krilan“ in še živeči glasbo- nik Volarič sta bila tudi Gregorčičeva učenca. Pokojni „Krilan“ je udano ljubil Gregorčiča — — — a lahko rečem, da Kobaridei ne bi bili imeli nikdar svojega „Krilana“, da ni Simon Gregorčič živel v Kobaridu. Le žal, žal, da je moral v rani mladosti ostaviti ta svet nežni in za vse blago uneti mladenič! Kobaridei se lahko ponašajo, da imajo iz svoje srede poleg „Krilana“ še Gruntarja, Volariča in mnogo drugih odličnih mož. A na vsem tem imajo se sahvaliti bivšemu njih kapelanu — pesniku Simonu Gregorčiču.

In tudi jaz, sedaj že priletna ženica, naglašam govorica s ponosom, kadar-koli se zasuoče govorica na našega pesnika: „Bil je moj učitelj!“ In kadar-koli mi pride pred oči njega podoba, vsikdar se mi porosijo oči, misleči: In ta kristalno čisti mož mora toliko

Brutalno, nasilno in skrajno krivično je torej načelo kričanja, ali pri naših raz- merah ni brez vsake podlage. O tem nam pričajo dogodki, nastavi vsled vladne na- redbe o dvojezičnih napisih in o tem nam priča še jasneje dejstvo, da se je umaknil av- misijon iz cerkve pri sv. Antonu novem pred krikom jednega samega interpelanta.

In zato smo rekli, da nam daje mnogo misliti vzklik „Indipendentejev“: „In potem govore, da kričanje nič ne pomaga!“

Bog nas čuvaj, da bi hoteli svetovati Slovincem, naj se ponižajo na tak neizrečeno nizki nivó, to pa že lahko priporočamo našim rojakom, da si izperijo nauk iz teh dogodkov.

Naši nazori o svojem svetu pravu so prevrženi in prejasni in naša vera v moč pravice je pretrdna, da bi kedaj rekli svo- jemu narodu: kriči in razgrajaj, ne gledé na to, ali imaš prav ali pa tudi ne; nasprotno: mi smo vedno in bodemo vedno opominjali svoj mili rod: zahtevaj, kar ti gre, a bodi pravičen tudi do drugih in nikdar si ne one- snaj svojih čistih rok in svoje zlato vesti s tem, da bi kričal za krivico!

To pa bi želeli, da bi si vsi naši rojaki vzeli k sreči nauk, ki se nam ponuja sam ob sebi iz najnovejših dogodkov: ne s kričanjem, pač pa glasno, jasno in možato zahtevajmo svoja prava — glasnejše nego smo to storili do sedaj.

Ako obvelja ta naš navet, potem smemo reči, da nam dogodki na Primorskem issa najnovejših dni — kakor so sicer žalostni sami na sebi — donesejo dobrega sadu, in blago- slovljati bodemo na vse zadnje one kričače, ki so nam tako rekoč usili spoznanje, da glasen bódi oni, ki hoče kaj doseči v sedanjí dobi.

Svojo političko borbo moramo torej pre- osnovati v smislu narodne odločnosti. Ker pa ne mislimo morda pri tem na kake nesa- k-nitosti — na praxno kričanje in nasilne isgrede po ulicah — ampak na krepko delo v okvirju zakona, torej v zakonodav- nih zastopstvih, velja naš današnji opomin v prvi vrsti našim zastopni- kom v poslanski zbornici na Du- naju in potem tudi v naših deželni- h zborih.

Naši poslanci torej se morejo isnebiti vankorčnih osirov — bodisi na to ali ono stran — ter zaprieti borbo, dostojno národa, savadajočega se svojih pravíc — národa, ki hoče živeti in razvijati se! Mi nočemo po- snemati naših nasprotnikov, ki priporočajo slepo kričanje vsikdar in povsodi, to pa mo- ramo zahtevati od svojih zastopnikov, da se neisprosi v borbi za naša prava vsikdar,

trpeti samo zato, ker je blag in plemenit, ker čuti s človeštvom, ker tudi njega boli tuja bol, ker sta mu odprta roka in srce.

Ponosna sem, da sem mogla po celi teden bivati v rojstni vasi pesnikovi ter le- tati tam, koder je letal on kot deček; srečna sem, da sem videla blaženo rojstno mu hišo, da sem poznala stariše in sestre njegove, katerih jedna je celo poročena v Kobaridu. Tudi jas sem hitala po onih strminah, po ka- terih je hital on kot mlad pastirček, in ne čudim se mu, ako vzklika v neuganem hropenju:

Nazaj, nazaj v planinski raj!

Saj takrat je bil srečen, ker ni poznal slobe tega sveta.

Ali hvalimo Boga, da ni ostal tam gori! Da je ostal gori akokonogi pastir, ne imeli bi mi danes pesnika Simona Gregorčiča, a Slovenija brez Gregorčiča bila bi zares

Tožna — zapuščena,

ne imela bi toli

udanega sina!

Kdo bi jo tolažil našo majko Slovenijo, ka- kor jo tolaži Simon Gregorčič?! Kdo bi jej venčal glavo? Kdo bi jej spletal vence? Kdo

kadar vedo in so uverjeni, da se morejo opirati na avstrijske zakone. Ne na posa- mične osebe — in naj so te še toliko vplivne — naj opirajo svoje delo, ampak na zakone in na ustavna prava, kajti osebe prihajajo in odhajajo, zakoni pa ostajajo nepremični. Za- kon in iz istega izvirajoče národno pravo bodi jim zvezda-vodnica, ne pa osiri na par- lamentarne skupine ali posamične osebe.

A dokler se ne iznebe različnih osirov, ostanejo vsi njih naporí le polovičar- ski. Polovičarstvo pa je mnogokrat pogub- nejše, nego-li popolna brezbrzičnost.

Nasilnost naših nasprotnikov — in ta nasilnost je priklopela do vrhunca v posled- njem času — nas sili, da postanemo možje, celi možje, ne pa polovičarji. Ko- liko nam škoduje polovičarstvo, imamo naj- bolji dokaz v deželnem zboru Gorškem. Ve- čina prebivalstva v pokrajini je slovenska, vse gospodarske sile dežele izvirajo iz slo- venskih krajev, ogromna večina gospodarskega in trgoveškega prometa je zavisa od sloven- skega prebivalstva in valio vsem krivicam volilnega reda imamo v deželnem zboru Go- rškem jednako poslancev kakor Italijani — in vendar gospodujejo v deželni hiši Italijani in njihovi jezik, vendar imajo tam deželnega glavarja, ki je na Dunaju, poleg vse svoje dobrosrčnosti, naš najnevarnejši národni na- sprotnik, vendar prisaeva celo „Soča“ sama, da so „v deželni hiši potrebne radikalne pre- membe“. Dani so sicer pogoji za vpešno delo, a nikjer ni sadu, povsod le nazado- vanje!

Temu pa je krivo le polovičarstvo v večine dosedanjih poslancev, a krivi so tudi oni, ki so poslali take polo- vičnjake v deželni zbor!!!

Zato pa: proč s polovičarstvom! Kdor nima ali volje, ali poguma, ali zmož- nosti za odločno borbo, ta naj ostane lepo doma pri dragih svojih in naj se nikar ne uriva tja, kamor ne sádi! In če se vendar le sili takov polovičnjak, potem je volilcem dolžnost, da ga pouče: prijatelj, ti nisi za to, ker potrebujemo celih mož.

Naši nasprotniki se drže gesla, da treba le kričati; nam ne treba kričati, pač pa govoriti glasno in jasno. Proti kriča- nju postavimo v borbo — odločno, popolno národno borbo.

Zato pa: proč s polovičarstvom!

Politiške vesti.

Državni zbor. (Poslanska zbornica). V večeršnjí seji so nadaljevali razpravo o

bi nas vabil na delo? Ne, tako zna le Simon Gregorčič:

Orodje v desni, v levi meč,
Svoj dom gradimo si boreč,
Napačnik mora pasti,
Naš sveti dom pa rasti!

Čujemo tudi, kako veličastno nam pro- rokuje — ustajenje:

Le ustani uberni narod moj,
Do danes v prah teptan,
Pepelni dan ni dan več Tvoj,
Tvoj je ustajenja dan!

In kako je pesnikovo srce posvečeno domovini, pripoveduje nam v pesmi „Zna- menje“:

Njo prvi spov je moj slavil
Poslednji njej se bo glasil.
In zadnji glasí ti mi boje!
Bog čuvaj domovino mojo!

In kako gleda v prihodnost slovansko se svojim proroškim duhom:

Kdo on je, ki ustaja čez veke na dan?
Kdo ta je junak velikanski?
Poglejte v obraz mu, obraz Vam je znan:
Ta národ je národ slovanski!

Tako more misliti in prorokovati le ve- leum! A Gregorčič ni samo veleum, on je tudi prorok ljubezni in usmiljenja. On čuti se alehemim človekom, on ne dela razlike med stanoví, dá: Gregorčič je pravi učeneo našega Izvoličarja.

zakonu proti pijančevanju. Posl. Steinwender je poročal o naredbi z leta 1894, tičeči se podpor onim krajem, ki so trpeli pomanjka- nje. Poslanca Diek in Purghardt sta jako ostro kritikovala delovanje vlade v tem pogledu, abok česar je naglašal minister Bacquehem, da je bilo na razpolago za deželo Češko 6,100.000 glđ. ter da se je odpisalo na dav- kih 1,236.448 glđ. — Zatem so nadaljevali razpravo o „kazenskem zakonu“. Posl. Kopp je predlagal v imenu odseka, da se odpravi smrtna kazen.

Italijanski parlament je pričel svoje posvetovanje dne 3. t. m. Prestolni govor naglašá, da vlada mir po vsej Evropi, in da nikdo ne misli na to, da bi motil ta mir. Splošno žalovanje na smrti ru- skega carja je israz simpatij, ki je združil narode in vlade.

Vojna med Japonsko in Kitajem. Listu „Times“ poročajo iz Hieroshima: V Port Arthuru so Japonci pomorili skoro vse možko prebivalstvo. Mnogo kitajskih ujetni- kov so sadušili, razkosali ali jim prenesli trebuhe. Japonci trde namreč, da se je tudi civilno prebivalstvo v Port Arthuru udoležilo boja ter da je streljalo raz okna. Japonski minister za vnanje stvari je izjavil svoje glo- boko obžalovanje na takih grozovitostih, za- trdičaji, da hoče vlada spoštovati načela člo- večnosti in civilizacije.

Različne vesti.

Potovanje cesarice. Njeno Velikanstvo naša cesarica dospela je večerj zjutraj v grad Miramar in odpotovala o poludne v Algier na parniku Miramar. Ker pa je bilo morje jako vi- harno, sateči se je moral parnik v puljako vojno priistanišče.

Župnikom pri sv. Justu je imenovan ko- rar monsignor Peter Martelanz.

Slovenski poslanci pri ministrih. Večraj so bili nekateri slovenski poslanci (kateri, no vemo še v tem trenutku) pri ministru za no- tranje posle, markizu Bacquehemu, da zahtevajo od njegove ekscelence pojasnila v za- devu slovenskega misijona pri sv. Antonu no- vem. Minister je izjavil, da mu ničesar ni znano o tem. V istej zadevi se je pod vod- stvom grofa Alfreda Coroninija, predstavlila deputacija slovenskih poslancev tudi minister- skemu predsedniku Windischgrätzu, kateri poslednji je izjavil istotako, da mu ni ničesar znano o tem. Ministerstvo je baje po telefonu naložilo namestništvu, da se mu predlože do- tični spisi.

On se veselí z veselimi, joka z žalostnimi in se ne ogiblje grošnikov, marveč se jim rad bliža, da jih poučuje. Nikogar ne smeši, nikogar ne žali — vsi so mu bratje in sestre.

Obupnim srcem gleda ta blaga duša, ka- dar preti nevihta; srce se mu krči ob takem prizoru. Vrže se na kolena ter mlo prosi nebeskega Očeta, da bi se usmilil ubogega kmeta.

Z dekletom moli, da jej Bog povrne že- nina — nevesto tolaži in osrečuje; spominja se celó onih, koje je zavrgel svet. Takó je delal tudi naš Odrešenik! Da: Gregorčič — ta toli zaničevani, toli žaljeni Gregorčič, — pravi in najvernejši sin svojega Mojstra, kajti pesnik naš razume svete nauke našega Izve- ličanja: Ljubite, kakor sem jaz vas ljubil in ne sodite, da ne boste sojeni.

Boli ga sloba tega sveta; zato se voliki duh Njegov vzdiguje do predstola Najvišjega, kjer toži svoje bolečine proseč, da bi Stvarnik ne ustvarjal človeka s preobčutljivim srcem. — Dá, kdor ne čuti z bližnjim tuji boli, kdor ne vidi gorjá svojega brata, komur so za tujo žalost zaprta srca vrata: on ne ve, kaj je trpljenje. (Konec pride.)

V katakombah ne gremo! Tako vzklika sinočnji „Slovenec“ z ozirom na najnovejši žalostni dogodek, o katerem govorimo tudi mi na prvem mestu. „Slovenec“ piše med drugim: „... Odrinjani so bili tržaški Slovenci že do sedaj povsod, jedino le v cerkvi so imeli še priliko poslušati božjo besedo v domačem jeziku. Sedaj se je ost zomajlačen Italijan obrnila tudi proti cerkvi, ter jej hoče priniti slovenskim svojim otrokom drobiti kruh besede božje v domačem jeziku.“ Potem pa nadaljuje: „Ako bi se pa vkljub temu (posredovanju državnih poslanecov) ne omogočilo obhajanje misijona v Trstu, tedaj pa izjavljamo, da bi bili vsi Slovenci prisiljeni v najstrožjo opozicijo proti sedanjim vladim, ker bi ta dogodek prejasno pričal, da mi kot katoličani in Slovenci nimamo nobenih pravic. V katakombah katoličani Slovenci, vedno zvesti svojemu vladarju, ne gremo, marveč zahtevamo, da ostane našo, kar je našega in pripravljamo v ta namen porabiti vsa, tudi najkrajnejša zakonita sredstva, da branimo svoje pravice proti vsakomu.“

Tako „Slovenec“! Moška beseda to! Ali mi si ne moremo kaj, da ne bi opozorili ljubljanskega tovariša, kolikokrat nam je predbacival „skrajni radikalizem“, ko vendar z ozirom na naše žalostne razmere nismo postopali drugače, kakor grozi sedaj — „Slovenec“.

A onega gospoda, ki nam je v Ljubljani (sicer dobrohotno) očitil „fakcijsko opozicijo“, vprašamo istotako dobrohotno: ali še ne razume naše ogorčenosti, ali še ne slutiti, kako vstopajo naša duša ob pogledu na toli žalostne razmere?

Za družbo sv. Cirila in Metoda in sicer, da postane pevsko društvo „Vesela“ pokrovitelj, nabralo se je pri praznovanju imenodana gospoda Ivana Saneina, po domače Toč, 4 krone 20 stotink. K tej svoti dodal je g. Oblak 20 turških para in Rošo en četrt turške medije. Taj svoti je dodal še Ivan Treven 10 italijanskih centezimov in 10 rumunskih banov. V isti namen darovali so trije klubarji v gostilni Gašparja v Škednju 64 stotink, nadejajoč se, da bi Tržaške gospice vendar nehale z italijanščino.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti nabralo se je v veseli družbi v zadrzni krčmi v Rojanu 80 stotink.

Miklavžev večer „Tržaškega Sokola“, ki se boče vrši v soboto dne 8. t. m., obeta postati jako zanimiv. Glavna točka veporeda bo seveda nastop sv. Miklavža s sijajnim spremstvom iz Olimpa: dr. Faust, Cerberus, Mefisto, Lucifer in druge peklenste pošasti iz Hada. A tudi ostale točke veporeda bodo prav zabavne. Po daljšem prestanku nastopi zopet tamburaški zbor „Sokola“, ki boče združen s Svetovanskimi tamburaši, udarjal več novih komadov. Priliko bomo pa imeli zopet čuti tudi naš vrli mladi pevski mešani zbor, ki boče povsem nove skladbe. Ker je pa v prvi vrsti namenjen ta večer otrokom, manjkalo ne boče tudi njim zabavo. Uprizori se v ta namen mali otroški igrokaz „Kolumbovo jajce“, ki se vrši na dan materinega godu. Izvajali ga boče štiri deklice in trije dečki. Tako boče obsegal vepored, kojega priobčimo v kratkem, prav mnogovrstno zabavno točko, valed česar se je nadejati, da počasti slavno občinstvo v velikem številu našega „Sokola“.

Burja. V današnjem jutranjem izdanju omenili smo nekaterih nezdov, katere je povzročila burja z brezobzirno svojo silovitostjo. Danes doznali smo še o drugih, resnejših slučajih, v katerih bi bilo prav lahko več ljudij zgubilo svoje življenje. Nemila ta gostinja razsajala je ljuto od nedelje popoldne do danos jutraj; sedaj je sicer poglobila nekoliko, toda nikakor ni še odjenjala povsem. Evo tu nekaterih slučajev, ki kažejo o neverjetni sili, s katero je razsajala burja. Sinoč okolo 10 ure odkrila je jednodestropno hišo št. 99 v Lonjeri, odnesla streho, jo razpršila na tisoče komadov in podrta strop. V isti hiši stanujeta zaprta zvezena Pečar in zidar Glavina s svojima rodbinama. Ljudje bili so se spravili že k počitku, kar je nastalo grozno pokanje, hiša se je zmajala, kakor da bi jo zganil potres in v istem trenutku zrušil se je strop. Lahko si mislimo strah ubogega Glavine, ki je našel, vrnivši se kmalu za tem domov, namesto svojega stanovanja, kôpo podrtino neznajoč, da-li so žena in otroci še živi, ali pa ubiti in pokopani pod ruševinami.

Na vso srečo nikdo ni bil ubit ali poškodovan, le brat zidarja Glavine, Stefan, ranjen je bil nenevarno. Obe obitelji morali so se po noči mod tuljenjem burje izseliti — skozi okna — ter prenočiti pri sosedih. — V Dreherjevi pivovarni na Vrdeli strgala je burja strehi raz dve veliki lopi; strehi bili so močno okovani in pokriti s pločevino. Deske in okovi sfrčali so deloma proti gozdiču Farneto, deloma proti Acquedottu. No vso srečo tu ni ranjen nihče. — Raz pročelje hiše št. 29 v ulici Giulia strgala je po noči na večerj vso pročelje, ki je padlo s silnim gromenjem na ulico. Na vso srečo tudi v tem slučaju ni bilo žive duše blizu, kajti da bi bil šel po naključju v istem trenutku kdo mimo, strlo bi ga bilo padle zidovje. V isti noči podrta je burja dimnik na hiši št. 5 v ulici dell'Olmo in treščila s dimnikom vred tudi kos strehe na ulico. Dimnik hiše št. 15 v ulici S. Nicolo in še razne druge dimnike podrli so gasilci, da ne bi se zrušili na ulico. Da je burja udrla nešteto šip po raznih krajih mesta, tega niti ni treba še omeniti posebej. Na ulici so zopet poneorečile nekatere osebe. 71 letnega Tomaža Gropajca vrgla je burja s vso silo ob tla; starec je o padu udaril z glavo ob kamen, razbiti si čelo. Siromaka so odnesli v bolnišnico. Tudi dve drugi osebi vrgla je burja ob tla, da sti si zlomili po kožo kost. — Morje je grozno raburjeno, valed česar pomorski promet mnogo trpi.

Zopet odprte šole. C. kr. namestništvo v Trstu odredilo je, da se javne in zasebne ljudske šole, ki so bile zaprte zaradi epidemsko pojavljajočih se bolezni, zopet odpró, izvzemši prve razrede ali prve tečaje. V smislu te naredbe pozivlja mestni magistrat starše, odnosno njih zastopnike, da poskrbijo potrebno, da prično otroci pohajati zopet v one šole, v katere so bili vpisani, ali, če niso bili še vpisani, da jih vpišejo takoj. V mestnih ljudskih šolah v mestu prične pouk dne 6. t. m., istotako v pripravljavnem tečaju za ženski licej. Otroški vrti ostanejo za sedaj še zaprti. Osnovna šola na Verdelli ostane zaprta do daljše naredbe, ker se vršijo še polavedovanja o boleznih v dotičnem okraju.

Ubojstvo o gledališki predstavi. V Premislju so dne 2. t. m. vprizorili diletantje nekega tamošnjega društva gledališko predstavo. V dotični dotični igri je imel obrtnik Tadej Čynski iz Jaroslava ulogo ogleduha in dnevnika Solaki igral je ulogo maščevalca, ki bi bil moral s bodalom umrtiti ogleduha. Po nesreči je Solaki ubogega Čynskega zares ubodel tako silno, da se je ranjeni umirajoč zgrudil na tla. Prestrašeni gledalci iz igralci priskočili so ranjenemu v pomoč, prihitej je tudi zdravnik, toda vse je bilo zamán; Čynski umrl je po nekaj minutah. Neorečnega morilca so zaprli, ga zadržali na zaplenik, a ga zopet izpustili na svobodo, dokler ga ne pokličejo pred sodišče.

Obustavljena preiskava. Deželno sodišče tržaško obustavilo je kazensko postopanje proti pekavskemu pomočniku Pavlu Janežiču, kateri je bil dne 22. julija t. l. v ulici dei Baccchi ustrelil na predsednika zdravniškega kolegija mestno bolnico, dr. Nicolieha, ne da bi ga zadel. Ko smo bili svojočasno sporočili o tem napadu, omenili smo, da se je Janežiču že enkrat mešalo v glavi; tako je tudi sedaj, kajti na temelju izjav sodnijskih zdravnikov oddali so Janežiča v mestno bolnišnico, oddelke za umobolne, ker ni pri pravi pameti.

Detomor. Iz Bolca poročajo: Dne 30. t. m. zaprli so tukaj 27letno neomoženo dekle Marijo Valaš. Orožniški stražmešter Prosenik je bil namreč dognal in dokazal, da je bila Valaš dne 4. min. m. ob 4. uri zjutraj porodila nezakonsko dete moškega spola, katero je zadavila in je ob 8. uri zjutraj zagrebla v hlevu. Takoj po porodu šla je Valaš na delo in opravljala marljivo najtežji posel, tako n. pr. nosila je drva in dr. Pri tem bila je navidezno jako vesela.

Neareča na železnici. Železniški sprovednik Karol Strek padel je večerj blizu Gornjih Ležeč raz vlak; po nesreči prišel je pod kolese, vlak ga je povozil in mu strli truplo tako, da je nesrečnej obležal mrtov na licu mesta.

Sodnijsko Večerj stala sta pred tukajšnjim sodiščem 18letni trgovski pomočnik Pavel Perco in 18letni dijak trgovske akademije Hugo Levi, oba iz Trata, obtožena tatvine. Dne 11. novembra t. l. „izposodila“ sta si ta dva junaka v gostilni „All' acque-

dotto nuovo“ dve tuji simeki suknji. Ta dva dečaka“ bila sta toli drzna, da sta šla na policijsko ravateljstvo, pritožiti se, da jima je jeden okradenih očitil njiju „hudomušnost“, češ, da ne znata ničesar o tej tatvini; no, poslednji dan pa sti prinesli njiju materi ukradeni suknji na policijo. Leta dva junaka ukradla sta dne 12. septembra meseca slatarju Anesu razno zlatnino in neki dan proti koncu istega meseca slatarju Foschiattiju zlato zapestnico. Ukradene predmete prodala sta drugim slatarjem in zapravila denar. Nadalje sta ukradla nekemu Jurizzi razna oblačila, katere sta nosla v zastavljavnico in slatarju Grassiju zlat medaljon. Sodišče ju je obsodilo vsakoga na leto dni ječe. — Nadalje bila je večerj pred tukajšnjim dež. sodiščem rasprava proti 21letni dekli Mariji Donda iz Škednja ter 32letni dekli Apoloniji Pertot z Nabrežine. Donda je bila obtožena hudodelstva tatvine, Pertot pa sokrivnja na tatvini. Donda je bila tekom minolega poletja ukradla raznim osebam razno blago, katero je izročila Pertotovi, da je rasproda. Pri raspravi prisnali sti obe obtoženki svoje zločine; sodišče je obsodilo vsako na 6mesečno ječo.

Policijsko. Minolo noč zaprli so 19letnega brezposelnega Josipa C., ker je razgrajal po ulici Belvedere. — Predvečerj-šnjem prišli so organi policijskega komisarijata v ulici Scussa 20letno brezposelno dekle Marijo L. iz Logatca, ker je osleparila nekega trgovca za kavo in sladkor, vredna 5 gld. — Neznat tat ukradel je večerj sju-traj vratarju hišo št. 8 v ulici Madonina par škorenj in par hlač, skupno vredno 4 gld. — 29letnega pekoveškega pomočnika Antona Albina iz Koroške in 19letnega mizarkega pomočnika Martina Jančiča iz Beljaka zaprli so večerj, ker sta prosjadjila po mestu.

Najnovejše vesti.

Dunaj 4. V današnji seji odseka za volilno preosnovo prijavi je grof Pininski sklop poljskega kluba, da isti vaprojme v vladni izjavi izražena temeljna načela za podlago posvetovanju, pri čemer pa je upoštevati načela takozvanega načrta Rutovskega. (Rutovskega načrt daje volilno pravo poleg delavcev tudi malim davkoplačevalcem. Op. ur.) Govornik je naglašal, da so Poljaki pri volji, varuj svoje načelne nazore, vaprojeti načelo kompromisa.

Lvov 4. Bivši predsednik poslanske skupnice, dr. Fran Smolka, je nevarno obolel.

London 4. Iz Yokohama poročajo, da se tam splošno razpravlja o mirovnihi pogojih. Glasom japonskega novinstva stavijo Japonci teške pogoje za sklenjenje miru. Japonske

sahteve rasejo z vseh strani na bojnem polju. Ako se zaključi vojna, zahtevajo Japonci 400 milijonov yen odškodnine in pa da se jim odstopijo pokrajine, zasedene sedaj po Japoncih. Pozneje hočejo zahtevati veliko več.

Trgovinske brojavke.

Budimpešta. Pšenica za spomlad 680—681 Koruna za november — do —, Oves za spomlad 603—605. Rž nova 525—535. Koruza stara 545 do 550.

Pšenica nova od 78 kil. f. 685—670, od 79 kil. f. 670—675, od 80 kil. f. 675—680, od 81 kil. f. 680—685, od 82 kil. for. 685—690.

Ječmen 631—840; proso 600—660

Pšenica: Dobro ponudbo. Popraševanje bolje trg stalen. — Prodalo se je 24000 m. stot. 2—5 nč drake. V drugih vrstah žita malo prometa reme; lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor za december f. 1185%, januar f. 1202 mrslo. Trg bolje.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpušljatev precej f. 2875—290. Nov. mare f. 2850—29. Concaasé za november-mare 2950 do —, Četrtni za november 80—. V glavah (sodihi) za konec novembra 8050

Havrs. Kava Santos good average za december 8975, za april 85.—

Hamburg. Santos good average za december 70.25, mare 68.50, maj 67.50. Mirne

Dunajska borza 4. decembra 1894

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	100.05	100.05
„ „ „ v srebru	99.85	100.—
Avstrijska renta v zlatu	124.45	124.40
„ „ „ v kronah	98.05	98.05
Kreditne akcije	888.50	887.50
London 10 Let.	124.45	124.50
Napoleoni	9.80	9.80 1/2
100 mark	60.92 1/2	60.97 1/2
100 italj. lir	46.27 1/2	46.28

Lična soba

je oddati v ulici S. Francesco št. 10 III. nastropje, vrata 18.

Maslo in kurecina od leta 1894.

9 liber svežega masla, ugodnega vkusa, napravljenega od krevčega mleka, hranjenih na paši, gld. 450; 5—7 kokošij, ki obilno nesejo gld. 350; 5—7 debelih patelinov gld. 3—; 3 izredno velike race gld. 8—; 1 gos, izredno velika, težka 7—9 liber gld. 8—; 5 debela piščeta (poules) gld. 5—. Vse se pošilja franco in brez stroškov za omet s poštnim povzajem, jamčev, da kurecina (perotina) dosepe živa do cilja.

M. FEUER,

Bucsaes, 22 (Galicija).

Zaloga piva

pivovarne bratov

Reinighaus v Steinfeldu — Gracoe

156

zaloga kisle vode Mattoni's Giesshübler

pri

A. DEJAKU, junior,

v Tratu, via degli Artisti št. 8.

zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant

FRIDERIK SIEMENS

Dunaj.

Tovarna c. k. priv. aparatov za razsvetljavo in kurjavo.

IX. R. Neuerstrasse 20.

Najnovejša plinova svetiljka za zunanjo razsvetljavo:

Regenerativni plinov solnični gorilec

75 odstotkov ceneji, kakor elektriške bočne svetiljke, a daje njim jednako svetlobo.

Nadalje za dvorane, delavnice, prodajalnice i. t. d. staroizkušene ventilirajoče regenerativne plinove svetiljke ter plinove svetiljke v steklu, katere se morejo rabiti povsod in so primerne za vse slučaje. Uvedeno so po vsem svetu.

Ceniki in proračuni zastoj.

Glavni zastopnik za Trst: **HENRIK WAGNER, Via Carintia 4.**

Uzorec zastoj in franko!

azgrejevanje stanovanj,

kakor tudi cerkvá, šol, dvoran, prostorov itd.

je mogoče le po

Siemens-ovim za gas (plin) prirejenim pečim

ki se lahko zgrejejo

brez oglja, brez pepela, brez saj, brez smrada, so najprikladnejše i najzdravejše

vsled **razprstujoče se gorkote!**

Najboljša peč kar se dostaje moči razgrejevanja ali trpečnosti.

Mnogo najboljših priznanj.

FRIDERIK SIEMENS, Dunaj, IX/2

C. kr. priv. tovarna aparatov za razsvetljavo in kurjavo.

ZALOGA V TRSTU PRI TVRDKI

Carl Greinitz Neffen.